

[Undervisningsministeren.]

at blive brugt til grundlag i en offentlig diskussion.

Til det ærede medlem hr. Kr. Juul vil jeg kun sige, at der foreligger ingen skærpelse med hensyn til Olleruplærerne ud over, at prøven kommer til at omfatte to fag mere end oprindeligt nævnt af mig. Reglerne for denne prøve fastsættes af ministeren, og jeg havde over for udvalget skitseret, hvad jeg tænkte prøven skulle omfatte.

Det har jeg nu udvidet med to fag, også af den grund, at man så når til, at denne prøve omfatter de samme fag, som er obligatoriske ved den almindelige lærereksamen, og at man derved giver disse lærere ligestilling med andre lærere, giver dem en helt anderledes stærk stilling i arbejdet inden for den offentlige skole, end de ellers ville få. Jeg har aldrig haft indtryk af, at Olleruplærerne egentlig mente, at de kundskabsmæssigt på de rent konkrete områder, det her drejer sig om, ikke skulle stå på højde med, hvad der kræves ved de almindelige seminarier. Jeg tror derfor ikke, man med rette kan sige, at der er tale om en egentlig skærpelse; det er en udvidelse med to fag, som jeg ikke kan se det skulle volde vanskeligheder for Olleruplærerne at klare, og så har de skaffet sig en ligestilling med alle øvrige lærere og en adgang til at undervise i hele den offentlige skole, noget, som jeg synes er af stor værdi for lærerne fra Ollerup. At der skal være censorer ved denne eksamen, har hele tiden været meningen; sådanne prøver kan naturligvis ikke afholdes af statskonsulenten alene.

Jeg skal ikke sige mere om enkeltheder. Jeg synes, at der nu er talt nok om skolen; når en ny lovgivning som denne skal gennemføres, vil der naturligvis altid være en del mennesker, der føler ængstelse og bekymring for, at noget af det, vi står i i skolearbejdet, og som vi glæder os over, skal gå i stykker, eller at noget af det, man sætter pris på, skal gå tabt.

Jeg tror i sandhed, det kan siges, at denne skolereform ikke er nogen omvæltning, det er ikke nogen revolution inden for skolen; det er en udbygning, der giver friere rammer og større og bedre muligheder for undervisningen. Jeg tror, det vil vise sig, at denne

skolelov vil være af betydning for det liv, der skal leves i hverdagen i den danske skole, og jeg udtaler ønsket om, at alle kræfter nu, selv om bølgerne til tider er gået højt i skolediskussionen, vil samles om at få det mest og det bedste mulige ud af undervisningen. Det er til syvende og sidst ikke disse rammer, der er afgørende for, hvad skolen betyder for danske børn; det er livet, der leves i skolen, som er afgørende. Jeg tror, at der med disse love gives bedre rammer og rigere muligheder end under den hidtil gældende lovgivning, og derfor anbefaler jeg, at man stemmer for lovforslaget.

Udvalgets ordfører (Horn): Det ærede medlem hr. Hvidberg stillede mig det direkte spørgsmål, på hvilken baggrund jeg afviste påstanden om, at det var en devaluering, der fandt sted, når der forelå dokumentation fra undervisningsinspektørerne for, at det var en devaluering. Hertil vil jeg gerne sige, at jeg har godt nok læst i bladene for nogle måneder siden, at en enkelt undervisningsinspektør havde opstillet noget sådant. Jeg betvivler ikke, at det er muligt at opstille en plan, som viser, at det er ugørligt, men jeg kender også en række skolefolk, som har påvist over for mig, at det er gørligt.

Det ærede medlem hr. Poul Sørensen gjorde rede for, hvad der var foregået i udvalget, efter at det ærede medlem hr. Helge Larsen personlig havde rejst spørgsmålet om det 5-årige gymnasium, og jeg skulle have sagt, at den sag blev afgjort i foråret 1957. Ja, da førte vi forhandlinger, og vi fra vor side var rede til at gå ind i en forhandling om det 5-årige gymnasium; men da blev det afvist af gymnasielærerne, og de er først nu i den tolvte time kommet igen og har vist interesse for spørgsmålet. Det har vi ikke vidst noget om før, og i det år, der er gået, har vi betragtet dette spørgsmål som ude af verden; vi har ikke tænkt, de ville komme ind på det, og efter de aftaler, der er truffet i de sidste uger, har vi ment at måtte afholde os fra at opstille et sådant forslag.

Til de øvrige bemærkninger af det ærede medlem hr. Poul Sørensen vil jeg sige, at jeg har lige set efter i forhandlingerne om skolelovene i 1937, og jeg kan se, at der